

Libris .RO

Respect pentru omeni și cărți

o biblie

Philippe Lechermeier
Rébecca Dautremer

 VELA
CĂRȚI ÎNSEMN

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

o biblie

Three dandelion seed heads are positioned to the right of the word 'biblie', with their stems extending towards the text.

VELANT
CĂRȚI ÎNSEMNATE.

Prefață	7	Sfârșitul regilor	190
Un vechi testament		Cartea Exilului	192
Un vechi testament		Estera	194
Facerea sau cum a început totul	10	Tobias și demonul îndrăgostit	196
Cum a fost făcută lumea	13	Costumul de sărbătoare al Iuditei	204
Un bărbat și o femeie	22	Cele patru aventuri ale lui Daniel, Misael, Azaria și Anania	214
Când șarpele șuiera, sau gustul fructului oprit...	32	Iona și peștele uriaș	222
Cumplita poveste a lui Cain și Abel	38	Iov	232
Ce s-a întâmplat cu lumea și cum a salvat-o Noe	42	Un nou testament	
Babel	52	Omul pasăre	242
Poveștile lui Avram	56	Călătoria	246
Povestea la fel de tulburătoare a lui Esau și al fratelui său Iacov	64	Steaua	250
Și iarăși Iacov. Și Rahela	72	Tiranul	256
Visele lui Iosif	74	Un copil la fel ca toți ceilalți	260
Ieșirea		Cel care netezește cărările strâmbe	268
sau lunga rătăcire spre Pământul făgăduinței	102	Deșertul	275
Pământul făgăduinței sau zicerile musculiței	105	Ora albastră	280
Cartea Judecătorilor		Nunta	286
sau lupta împotriva asupritorilor	124	Minunile	293
Mai multe lucruri cunoscute despre Iosua	126	Dansul	300
Mai multe lucruri care se spun despre Ghedeon	130	Ioan scrie	308
A fost odată lefta	136	Pe apă	312
Secretul lui Samson	138	Cea care iubește un alt bărbat	321
Baladă de pe vremea Judecătorilor	144	Umbra albă	326
Cartea Regilor	146	Cuvintele regăsite	332
Cronica regilor Samuel, Saul și David	148	Într-o grădină mărginită de măstini	338
Solomon Magnificul sau regele înțelept	164	Muntele cu Cranii	350
Cântarea Cântărilor	170	Ușa deschisă	362
Ilie	174	Pe drumuri	366
Cele douăsprezece minuni ale lui Elisei	180	Anexe	
		Indice general	373

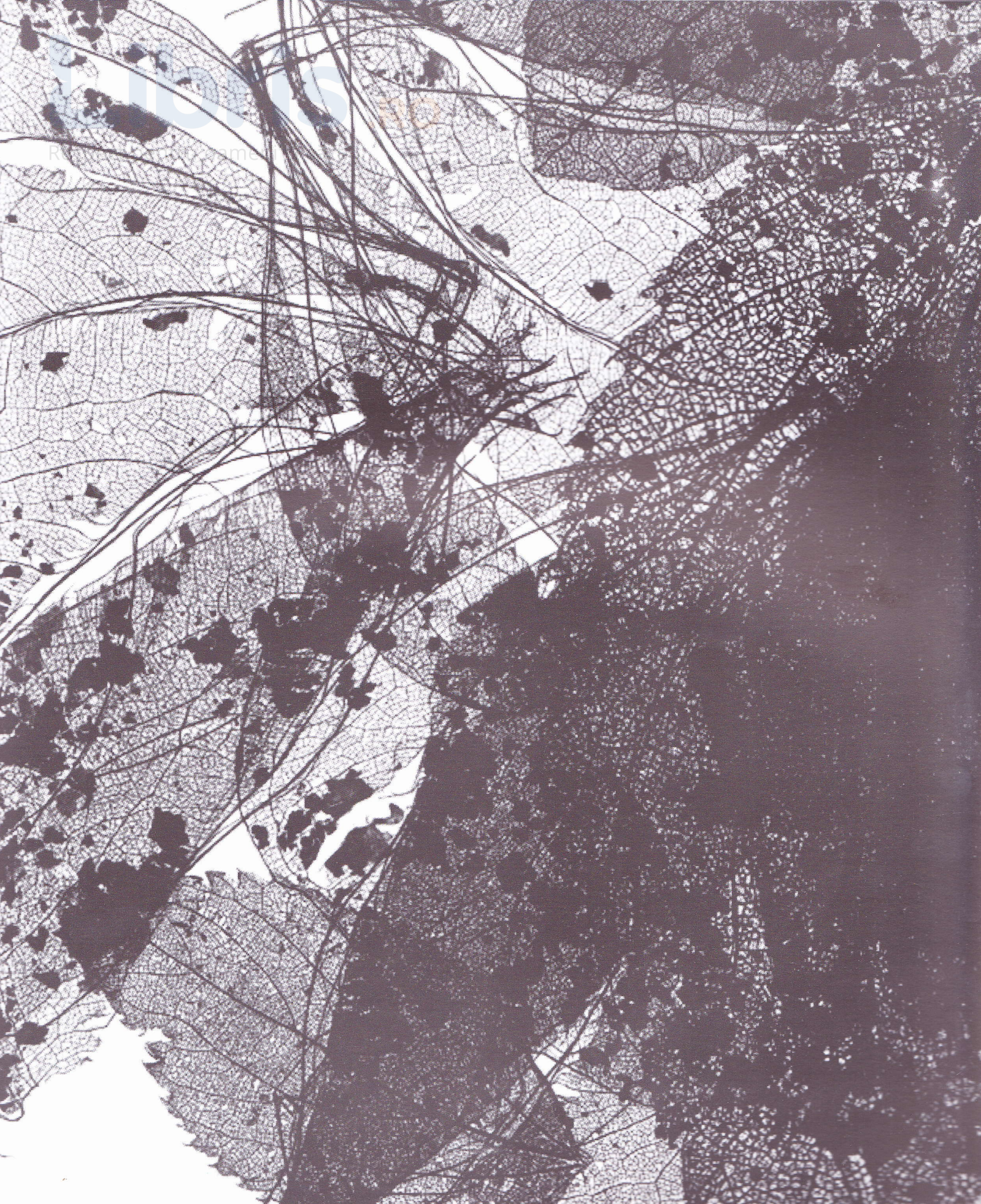
Facerea

sau cum a început
totul

Cum a fost făcută lumea
Cum s-a născut primul bărbat
și cum i s-a alăturat prima femeie.

Cum lumea asta a sfârșit prin a fi distrusă
și cum a fost salvată.

Și, în sfârșit, cum Dumnezeu le-a făgăduit lui
Avram și urmașilor săi o țară.

Cum a fost făcută **lumea**

A fost cândva
O lume unde nimic nu se afla.
Pustiu.

Nimic.

Nimic din tot ce noi cunoaștem,
Nici măcar vântul să sufle peste acest nimic,
Nici măcar soarele să-l încălzească,
Nici măcar apa să-l scalde,
Sau frigul de care să dârdâie.

Nimic.

Absolut nimic.

Beznă era

Ca în adâncul unui sicriu, ca la sfârșit de hău.

Și Domnul hotărî îndată lumină să se facă

De întuneric s-o desfacă.

Un nume le dădu atunci ca nimeni să le-ncurce:

Întunecimea noapte se numi, lumina zi.

Și dintr-o dată se ivi întâia zi,

Cu strălucire din zori și până-n seară,

și beznă din seară până-n zori.

Și tot așa,

Cum cerul în apă se-mpletea

La orizont Domnul o întindere trase

Ce apele de ape despărțea.

Înaltul era cerul

Și apa jos era.

Ziua a doua tocmai se năștea.

Și apoi,

Cum glia cu apa se-mbina

Le despărți pe una de alta,

De-o parte pământul aduna,

De alta mări și-oceane grămădea.

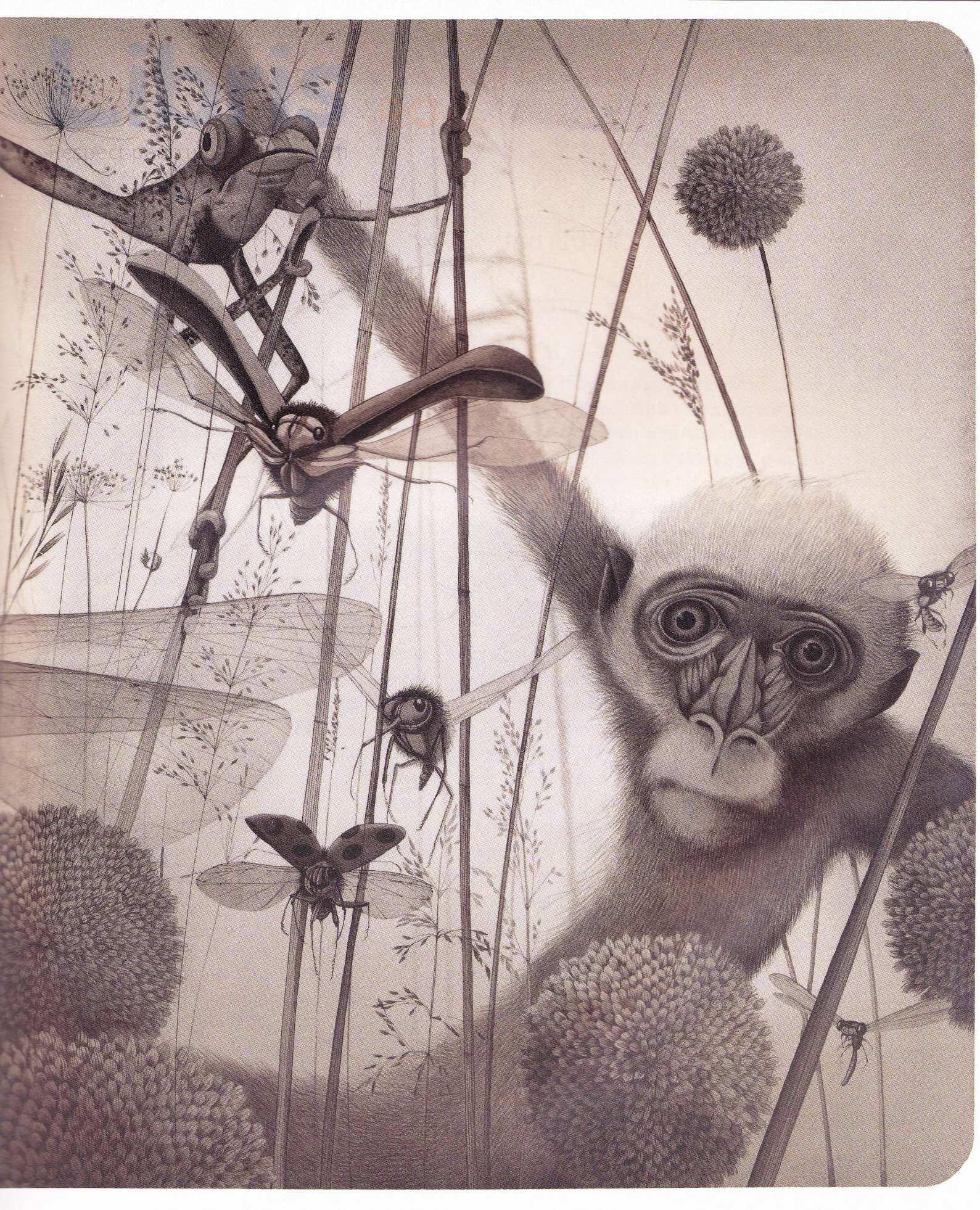
Și pe uscat făcu să crească iarba

și pomii ce sămânța își purtau

Sămânță ce din nou iarbă și pomi rod va da

Și cum timpul ca vântul trecea

A treia zi tocmai se scurgea.

Un bărbat o femeie

În ziua când Dumnezeu a creat Pământul, semăna cu un imens deșert. Nici măcar un fir de buruiănă nu răsărea, nici un tufiș nu creștea, nici un copăcel nu se zărea la orizont.

Nici un strop de ploaie nu cădea, oriunde priveai nu era decât colb.

Exista totuși apă care curgea în unele locuri și forma mările, râurile, dar pământul pe care nici un om nu-l lucra, înspăimântător de sterp rămânea.

Dumnezeu luă în mână puțin din această țărână, o udă și o amestecă pentru a face o figurină. Apoi o puse pe Pământ, dar totul părea la fel de pustiu.

Atunci luă figurina și îi suflă ușor în nări pentru a-i da viață. Încet, încet figurina s-a însuflețit. S-a întins lung, apoi a început să miște și să țopăie, mai întâi cu stângăcie, apoi, în cele din urmă, grațios, cu delicatețe. Și așa s-a născut primul bărbat pe Pământ. Făcut din țărână și suflarea lui Dumnezeu. Și bărbatul Adam s-a numit.

Când Dumnezeu a văzut că Adam era singur în pustiu, a făcut să răsară o grădină foarte mare.

Cum până atunci nimic nu existase, Adam văzu răsărind din pământ copaci de tot felul și de toate mărimile. Cum până atunci nimic nu existase, Adam văzu răsărind din pământ tufișuri de toate formele și de toate soiurile. Cum până atunci nu existase nimic, Adam văzu răsărind din pământ flori de toate culorile, cu fel de fel de parfumuri. Grădina a căpătat numele de Eden și Adam nu mai era condamnat să trăiască pe pământul uscat.

Putea păși prin iarba proaspătă, să-i simtă mângâierea sub tălpi când mergea. Putea ronțai fructele care creșteau în pomi și să se sature cu gustul lor dulceag.

Putea sorbi parfumul florilor și să-și potolească setea cu apa râului care uda grădina.

În mijloc, Dumnezeu a făcut să crească doi copaci minunați, cu trunchiuri zdravene și puternice, cu ramuri sănătoase: copacul vieții și copacul cunoașterii.

Când Adam a dat cu ochii de ei, Dumnezeu i-a spus de la început: „Poți să mănânci din fructele tuturor pomilor, poți să mănânci după pofta inimii. Dar nu te atinge niciodată de cele care cresc în copacul cunoașterii! Află că dacă într-o zi vei mânca una dintre aceste fructe vei muri negreșit.”

După o vreme Dumnezeu a băgat de seamă că Adam se plictisea, că frumusețea grădinii pe care o crease nu era destul să-i umple viața.

Atunci luă din nou lut și îl frământă pentru a modela animale de toate soiurile. Făcu unele care zburau, altele care se târau, altele care săreau. Le făcu și pe cele care cântau, altele care mârâiau, și altele care aveau pene, blană sau solzi.

Făcu sute, făcu mii, care pășteau, înotau, săpau și în pământ se ascundeau. Apoi, odată treaba terminată, Dumnezeu îi ceru lui Adam să le dea un nume.

La început a fost ușor și amuzant. Celui care avea un corn din os îi dădu numele de rinocer, celui care șuiera tot timpul îi spuse

șarpe, iar celui care se adăpa des îi spuse zebu. Celui care urla îi dădu numele lup, iar celui care pufnea, gnu. Găsi astfel nume care îl distrau: uistiti, hipopotam, becață, pecari. Și la sfârșit, când nici o idee nu i-a mai venit, le-a dat primul nume care i-a trecut prin cap.

Cum a terminat Adam, Dumnezeu a băgat de seamă că tot se plictisea asemenea unui copil care se satură de noile jucării.

Chiar dacă animalele îi țineau de urât, nu vorbeau aceeași limbă cu el, nici nu-și doreau lucruri la fel.

Toată ziua Adam umbla fără rost prin grădina Edenului. Își lăsa degetele să-i alunece pe trunchiuri, pe frunzele netede ale copacilor. Admira solzii peștilor care străluceau în apa râurilor. Se lungea pe mușchiul verde în umbra pădurii. Privea în jurul lui și o imensă plictiseală îl cuprindea. Se plictisea...

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Libra

Respect pentru oameni

RO

Respect pentru oameni și cărți

